

slag vil jo Loven ved en simpel Formforandring i Begyndelsen af § 2 og en Titelforandring kunne bringes til at være aldeles fuldstændig, og til at faae en i og for sig meget hensigtsmæssig Form, idet den da vil tjene til at forhindre og sætte en Bom for alle de Misbrug, som vi jo Alle ønske fjernede. — Lad mig endnu blot tilføie, at, naar den ærede Finantsminister stadig synes at ansee det for saa nødvendigt, at der overhovedet ændres ved det Bestaaende, saa kan jeg ikke Andet end troe, at det er, fordi der ligger en Feil et eller andet Sted i hans Argumentation. Saavidt jeg forstod Finantsministeren, var den Række, hvori hans Argumenter fremstilledes, følgende: Finantsministeren sagde, at der maatte gjøres en Forandring, hvorved der aabnedes en Udsigt til at kunne vinde en større Gevinst. — det var Nr. 1; at, naar dette skulde skee, maatte nødvendigviis Frilodsgevinsterne ophæves — det var Nr. 2; og at, naar Frilodderne skulde ophæves, saa maatte nødvendigviis Ambesystemet forkastes; og i Genhold til disse tre Slutninger var det altsaa, at det nuværende Forslag fra Regjeringens Side var fremkommet. Det var altsaa ved disse succesfve Nødvendighedens Erkjendelse, at man med tvingende Nødvendighed maatte blive ledet ind paa det fra Regjeringen fremkomne Forslag. Men jeg troer, at dette er feilagtigt, at der er en Misforstaaelse tilstede paa alle Punkter. For det Første maa jeg sige, at, om end Frilodderne ophæves, er der ikke nogen Grund til, at Ambesystemet derfor med det Samme skal ophæves; man kan overmaade godt tænke sig — hvad jeg forøvrigt ikke skal forsøge paa her nærmere at udvikle —, at Frilodderne ophæves, og at dog Ambesystemet vedbliver at bestaae; jeg ønsker det ikke, men det er Noget, som meget godt kan skee. Dernæst kan man faae større Gevinster, uden at Frilodderne ophæves. — Det er altsaa to Gange, at Raisonnementet glipper. Og endelig er der, troer jeg, ikke nogen Mulighed for at eftervise, at der skulde være Grund til at opstille større Gevinster end paa 50,000 Rd. Af den Erklæring, der har foreligget Udvalget, vil det sees, at der slet ikke af dem, der nærmest kunne tænkes at have Indsigt heri — hvorved

jeg ikke forstaaer den overordnede Classelotteribestyrelse, thi den ligger altfor fjern til at kunne vide umiddelbart, hvad det er, man meest ønsker, men derimod dem, hos hvem det bedst kommer til Orde, nemlig Spillerne — har været yttret et saadant Ønske. Den offentlige Mening har slet ikke agiteret for at opnaae dette Gode, og overhovedet maa jeg tilstaae, at Publicum har paa den skjønneste Maade lagt sin Tilfredsstillelse med det Bestaaende for Dagen ved stedse at tage det hele Antal Sedler, der har været tilbudt. Jeg seer derfor ikke, at der er den mindste Grund til at opstille det som en given Forudsætning, at der maatte finde en saadan Forandring Sted, men derved falder jo Slutningsfølgen sammen.

Finantsministeren: Maa jeg blot dertil bemærke, at det naturligtviis er umuligt at constatere, at der er nogen Nødvendighed for at gjøre Forandring; men det forekommer mig ligesaa umuligt at constatere, at det, naar man vil gjøre de Forandringer, som Alle ere enige om bør gjøres, da ikke skulde være nødvendigt som Modvægt derimod at søge at give Lotteriet en Form, som maatte kunne tiltrække flere Spillere, navnlig flere gode og solide Spillere istedetfor dem, som man, naar man vil forhindre Udstykningen af Lodderne, nødvendigviis maa være belavet paa at miste. — Ved det ærede Medlems Bemærkning om, at det tredie Medlem af Fleertallet savnedes, kom jeg til at tænke paa, at jeg ogsaa har forbigaaet den af ham udtalte Anskuelse, som væsentlig gaaer ud paa, at man burde skaffe en Forbedring tilveie ved at udvide Classerne. Jeg skal dertil kun sige, at den væsentligste Grundring derimod er den, at det ikke kan skee uden Forhøielse af Prisen. Naar man ikke kan tiltræde den Forudsætning, som han gaaer ud fra, nemlig at Frilodssystemet kan hæves ved Ambesystemet, saa siger jeg, at det er umuligt at skaffe et passende Antal Gevinster af passende Størrelse til 7 eller 8 Classer uden at forhøie Prisen for Sedlerne, og jeg troer, at det har ikke saa Lidet at sige, at man vedbliver at holde den Priss, som nu igjennem en Række af Aar har været anseet for den ordinaire og den, hvorfor Folk kunde